sloužiti mezitímní praxe, jež byla právě zavedena po třetím semestru v Sasku. Římské právo nemá býti zcela zatlačeno, hledíc k jeho významu politickému. Ovšem bude nutno sledovati vývoj římského a německého práva až do doby nové, ne však metodou historického a filologického positivismu, nýbrž s hlediska vývojových souvislostí. Připravovati dlužno překlenutí propasti mezi právem a hospodářstvím spojením juristické a národohospodářské výchovy, k němuž však dlužno přistoupiti se značnou opatrností. Intensivního vybudování vyžadují seminární cvičení, umožňujíce těsnější osobní styk mezi studenty a učitelem. Politická výchova nemá se díti ve zvláštních přednáškách, nýbrž má k ní býti přihlíženo v celém vyučování; jinak musí býti nutně ponechána organisacím studentským a politickým na universitách, měla by však býti organicky zapojena do celkového plánu vyučovacího, aby nenastávaly kolise a přetížení. Celkem nelze zdar reformy očekávati od studijních a zkušebních předpisů, nýbrž od ducha, v němž budou tyto předpisy praktikovány. To pak lze očekávati jen od osobností, a proto obzvláštního významu nabývá dnes lepší výběr a podpora vědeckého dorostu. Zde leží ústřední bod problému studijní reformy. Tento výběr musí se díti již před habilitací. O. S.

Mezinárodní kongres radiojuristů ve Varšavě (10.—15. dubna t. r.). Právníci, zajímající se o otázky radioelektřiny, sdružili se svého času v mezinárodní organisaci (Mezinárodní výbor bezdrátové telegrafie). Tato organisace pořádá každý druhý rok kongres. Takový se konal v nedávných dnech i ve Varšavě. Jest obyčejně pořádán ve státě, v němž existuje čilá skupina radiojuristů. Uspořádání kongresu předpokládá totiž mimo jiné, že domácí lidé postarají se o potřebné referáty a referenty, pokud by se jich dostatečný počet nesešel z ostatní ciziny. V Polsku bylo to nejlépe viděti. Na štěstí zde je hojnost těch, kdo se o otázky radioelektřiny zajímají a v nich soustavně pracují. Jména jako prof. H. Konic a j. jsou i mimo Polsko dobře známá.

Své pořadatelské úlohy se Poláci velmi dobře zhostili. Kongres započal společným obědem, pořádaným za účelem osobního seznámení jednotlivých delegátů Polským výborem bezdrátové telegrafie. Vlastní zahájení konalo se nato odpoledne v Krasińského paláci, v budově Nejvyššího soudu. Přítomna byla všechna polská právnická elita, polská vláda, zastoupená několika ministry, jakož i členové diplomatického sboru. Předsednictví kongresu odevzdáno zde prof. Konicovi, místopředsedovi již předposledního kongresu radiotelegrafického.

Zatím co zahájení kongresu bylo v starobylé budově dotčeného paláce Krasińského, pracovní schůze konaly se v nejmodernější budově telegrafického úřadu, budově to asi o desíti poschodích. A nebyla to — podle slov samotného předsedy — náhoda, co se týče volby těchto míst. Mělo to prý jaksi býti symbolické vyjádření toho, že se tu chtějí uváděti v soulad staré, tradiční principy vědy právní s nejmodernějšími vymoženostmi vědy technické.

Na programu jednání byly otázky: terminologie radioelektrická, zkoumání konvence madridské, návrh na mezinárodní rozhlasovou konvenci, autorská práva v poměru k rozhlasu, ochrana před rušením rozhlasu a konečně ochrana rozhlasového vysílání. Většinu referátů vypracovali a přednesli Poláci. Každému referátu následovala debata — někdy až trochu příliš rušná: to když se střetly protichůdné zájmy delegátů, zastupujících rozmanité kruhy interesentů. Mělo-li se dospěti k přijetí nějaké resoluce, bylo nutno pokaždé se uchýliti ke zřízení užší subkomise. Ale i jinak byl program příliš obsáhlý, takže jednání i celý život delegátů na kongresu vyznačovaly se ustavičným kvapem. Za svou osobu dal bych přednost programu o méně bodech, leč s možností o každém déle jednati.

O jednotlivých otázkách přinese »Právník« ještě podrobnější referát.

Po společenské stránce nutno vyzvednouti polskou pohostinnost a společenskou routinu. Delegáti nebyli ani na okamžik zůstaveni sami sobě. Velmi vhodně střídaly se tu: prohlídka města s vyjížďkami na venkov, představením v Opeře, čajem ve Studiu polského radia, pozváními do rodin atd., atd. Vzpomínek odnáší si každý zajisté na varšavský pobyt hojnost. Hynie.

Osnovy nových procesních zákonů. Vypracování osnovy nového zákona o soudní příslušnosti a civilního řádu soudního (včetně uvozovacího zákona) chylí se ke konci. V meziministerském řízení byla již projednána tato osnova a upravuje se nyní její konečné znění podle výsledků porad a připomínek. Tyto práce budou v blízké době ukončeny a jest snaha, aby osnova byla ihned předložena k ústavnímu projednání.

Také práce na osnově nového exekučního řádu pokročila v poslední době značně kupředu. V poradách, které byly na příslušných místech zahájeny v létě 1932, upravuje se osnova tak, že základem jsou předpisy exekučního práva, platného v zemích České a Moravskoslezské Tato ustanovení byla však v četných směrech pozměněna, aby bylo vyhověno těmto požadavkům: urychliti řízení, prohloubiti ochranu věřitele, ale také odstraniti křiklavé nedostatky v ochraně dlužníka proti výkonu exekuce. I tato osnova má býti v dohledné době rozeslána do meziministerského řízení.

Extradiční styk ČSR. s cizinou. Dne 14. dubna 1934 byla v Praze podepsána úmluva mezi ČSR. a královstvím Albánským o vydávání zločinců a právní pomoci ve věcech trestních. Jí doplněna byla účelně síť extradičních smluv, které dosud naše republika sjednala s jinými státy. Síť ta je již úplnou, pokud jde o státy balkánské. Tím je útěk do těchto států provinilcům do té míry znesnadněn, že vzniká čsl. státu smluvní nárok na jejich vydání. Extradiční úmluva s Albanií jest už dvacátou prvou smlouvou toho druhu. Pravidelný extradiční (průvozní) styk ČSR. je